

sag på trods af vores svære situation, for man har jo efter fiskerirådsmødet taget det usædvanlige skridt at udsende et notat om den fremtidige politik, og her skriver man, at den nye regulering skal justeres i forhold til bestandene. Så her er Europa-Kommissionen altså lydher over for os, og derfor vil jeg da anbefale regeringen, og dertil har den Det Konservative Folkepartis fulde støtte, nu at arbejde aktivt for at få ændret beslutningen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil kun kvittere over for den konservative ordfører og sige, at min oplevelse af det forløb, der har fundet sted, bestemt har været, at den konservative fiskeriordfører, fru Lene Espersen, har været konstruktiv, og jeg ser også frem til et konstruktivt samarbejde både med fru Lene Espersen og Det Konservative Folkeparti i det videre forløb. Det tror jeg vil være muligt, for vi ved godt, at dansk fiskeri er af så stor interesse for dansk beskæftigelse, at vi kan samles om det. Så det vil jeg gerne kvittere for.

Kristen Touborg (SF):

Den 30. oktober i år var en sort dag for dansk fiskeri. Den dag vedtog rådet af fiskeriministre et forslag om såkaldte tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne. Betegnelsen var misvisende, idet forslaget nemlig var en plan for yderligere forringelser af fiskeressourcerne. Mindstemålet på rødspætter nedsættes. Bomtrawlingen udvides, og udsmidningen af fisk får lov til at fortsætte.

Nordsøkonferencen om fiskeri i Bergen i marts 1997 har desværre ikke haft nævneværdig betydning for den fremtidige fiskeripolitik i EU og bestræbelserne på at gennemføre en bæredygtig fiskeripolitik. Det har været fremme, at ministeren helst havde stemt for formandskabets forslag, forudsat at grænsen på den 55. breddegrad fastholdtes. Så kunne vi måske – måske ikke – have undgået nogle af de andre forringelser i forslaget. Én kommer i den forbindelse til at tænke på den Storm P.-tegning, hvor manden skærer halen af hunden for derefter igen at servere halen for hunden, og hunden – jah – den sidder jo pænt og logrer med den afskårne halestump.

For SF var den fremgangsmåde altså ikke spiselig. Derfor ønskede vi, at ministeren nedlagde veto, som det jo i øvrigt tidligere er sket på fiskeriområdet. Men da hverken de borger-

lige partier eller regeringen ønskede at spille det kort, endte det med, at ministeren kun stemte imod, da det ikke viste sig muligt at udsætte beslutningen.

Man kunne få den tanke, at en af grundene til, at modet svigtede ministeren og den borgerlige opposition, var den danske fiskeriindustri. Men selv om vi selv har nogle skidtfisk i lasten, burde vi alligevel have haft mod nok til at tage et opgør med specielt de hollandske bomtrawlere og denne ødelæggende fangstmetode.

Nu udvides det område, hvor der kan bomtrawles, yderligere helt op til Hvide Sande, samtidig med at mindstemålene for rødspætter også af hensyn til bomtrawlerne nedsættes fra 27 til 22 cm. Det er ikke, fordi de er interesseret i de små rødspætter, men fordi det er en del af bifangsten, når der fiskes efter små tunger. De små rødspætter har heller ikke nogen værdi for de danske fiskefabrikker; de vil formodentlig slet ikke have så små fisk, det er i hvert fald, hvad de tidligere har givet udtryk for.

Bomtrawlfiskeriet er nok den mest ødelæggende fiskeform, vi kender i dag. Man kunne sige, at havbunden bogstavelig talt pløjes op, og vi bør selvfolgelig gøre, hvad vi kan for at undgå, at den form for fiskeri fortsætter.

Hvis vi skal sikre et bæredygtigt fiskeri i fremtiden, er det helt afgørende, at vi får ændret EU's forføjede fiskeripolitik. Vi skal satse på friske, gerne daggamle, fisk, og vi skal satse på skånsomme fiskemetoder, selektive net, snurrevods- og kystfiskeri.

Ligesom i landbruget er der desværre ved at gå for meget storindustri i fiskeriet. Den udvikling er mulig at vende, men kun hvis den politiske vilje er til stede, og hvis forbrugerne får mulighed for at fravælge fisk, der ikke er fanget under bæredygtige former.

Det er SF's mål, at den ny bevidsthed om vore fødevarer, som vi har set slå igennem på landbrugsområdet, også breder sig til fiskeriet, så der kan opstå en frugtbar alliance mellem bæredygtigt fiskeri og den politiske og grønne forbruger.

Forslaget til vedtagelse er efter SF's opfattelse ikke så ringe endda. Vi lægger især vægt på pind 3, som vi har haft rimelig stor indflydelse på udformningen af. Pind 3 lyder: » – at styrke indsatsen for at fremme en bæredygtig fiskeripolitik både nationalt og internationalt i relation til selektive fiskeredskaber, maskemål, mindstemål og kvoter og for at fjerne discard-problemet,«